

Bilag 5: Myndighedsansvar for de marine dele af Natura 2000-områderne

Natura 2000-beskyttelsen af de kystnære og de marine arter og naturtyper varetages af kommunale og statslige myndigheder igennem en række eksisterende love og reguleringer.

Således varetager kommunerne beskyttelsen af de kystnære områder via følgende love:

- Udlæsningsloven, miljøbeskyttelsesloven
- Planlovens kystnærhedszone
- Udlæg af sommerhusområder, planloven
- Nye landanlæg for rekreative kystnære aktiviteter, planloven
- Lokalplanlægning, planloven
- Naturbeskyttelseslovens adgangsregler (undtaget reservater m.m. efter vildtforvaltningsloven)
- Naturbeskyttelseslovens § 3 (strandenge)
- Havbrug, havmiljøloven

Herudover varetages myndighedsansvaret for det marine område af statslige myndigheder jævnfør nedenstående liste:

- Fiskeri (Fødevarerministeriet)
- Jagt og færdsel på det lavvandede område (Miljøministeriet)
- Ynglesteder (for fugle): Snitflade mellem staten (vildtforvaltningsloven) og kommunen (naturbeskyttelsesloven).

Generelt er myndighederne herudover ansvarlige for at lave de dele af Natura 2000-handleplanen, der hører til myndigheden ressortområde.

Jævnfør Naturstyrelsen er de fleste indsatser på det marine område enten allerede lavet som følge af de eksisterende reguleringer eller sorterer under statslige myndigheder. Naturstyrelsen laver således planer for den marine del af Natura 2000-områderne, mens kommunen skal lave handleplanen for alle Natura 2000-områder på land. Herudover skal staten og kommunerne træffe aftale om evt. regulering i mindre områder i yngletiden af hensyn til visse arter. Endvidere vil sikring af fødegrundlaget til arterne på udpegingsgrundlaget skulle sikres gennem vandplanerne.